

Jawel! Weer een verhaal over 100 gulden...

Mijn man had pas zijn rijbewijs gehaald op 54-jarige leeftijd. Toen was er pas geld voor een tweedehands auto. We reden ermee naar zijn zus in Weert. Bij de flat was een kleine parkeerplaats. Toen we weer vertrokken, reed mijn man achteruit tegen de bumper van een andere auto. We hoorden gekraak en met schrik zagen we schade aan de nummerplaat en nog meer.

Terug naar de zus, die wist te vertellen dat de auto van de flatbeheerder was. En dat is niet zo een "gemakkelijke", zei ze. Omdat die niet thuis was gaven we ons telefoonnummer door, dan kon hij ons bellen. 's Avonds rinkelde die bij ons. Mijn man kreeg te horen dat de schade in een garage wel 500 gulden kon zijn. Maar de flatbeheerder kende iemand die het voor 250 gulden kon opknappen. Dus mijn man met 250 gulden naar Weert. Daar waren we ermee vanaf, dachten wij.

Een week later liepen we die man tegen het lijf op de markt in Weert. Hij moest mijn man spreken. O jee, het zal wel duurder zijn uitgevallen, dachten wij. Maar... het had 100 gulden *minder* gekost en die wilde hij ons teruggeven. "Dat hoeft niet, " zei mijn man, "wat had je gedaan als het 100 gulden méér was geweest?" "Maar dat was niet zo, het was 100 gulden minder en jij moet het ook met je handen verdienen."

De week daarop kwam hij met zijn vrouw op de koffie, ik had vlaai gebakken en het was gezellig met "die ongemakkelijke man". De 100 gulden gaf hij aan mij.

An Cuijpers-Rutjens
Februari 2021